

PROP DE VOSALTRES

Un pla diocesà per a quatre anys

Benvolguts diocesans:

Una de les característiques del món actual és la programació ordenada d'objectius, projectes i activitats. Se sol fer en totes les empreses i en les agrupacions humanes culturals i recreatives. S'intenta que la producció millori cada dia i que les idees penetrin en el nombre més gran de socis o participants. Sembla que sense una bona planificació es pot conduir el col·lectiu al caos o a la paralització del missatge o del producte.

També les comunitats de cristians fem servir aquest mètode, encara que sabem que la part essencial del pla o de la programació ens ve donada. És el mateix que ha utilitzat l'Església al llarg dels segles i que no està subjecte a les modes de cada moment. El nostre pla està centrat en la persona de Jesucrist i té com a objectiu donar a conèixer al món sencer el seu missatge i la seva obra: a tot això en diem evangelització, que se sosté i es desenvolupa gràcies a l'assistència de l'Esperit Sant. No en modifiquem el contingut però tractem de fer-lo més accessible amb el llenguatge i amb els mitjans que cada època ens proporciona.

A la nostra diòcesi fa anys que treballem d'aquesta manera. Els catòlics ja coneixen els diferents plans diocesans, les assemblees, les celebracions de l'Enviament o d'altres a què són convidats. En tot això és important la col·laboració de molts creients que intenten millorar la seva vida personal i l'activitat comunitària. El papa Francesc ens crida constantment a una conversió personal i pastoral en el sentit de renovar la nostra vida fent autocrítica i projectant un futur per a l'Església amb més embranzida evangelitzadora i esdevenint la casa on s'acull el màxim nombre de «ferits» per les difi-

cultats de la vida quotidiana i ens demana, com ho feia sant Pau en la seva Carta als Filipencs, que tinguem en l'actuar de cada dia els mateixos sentiments de Jesucrist, sense tancar-nos en els propis interessos i buscant les necessitats dels altres.

El passat 9 de febrer ja vaig escriure sobre el nostre pla diocesà per informar-vos en a tots. Havia comentat moltes vegades la seva importància als col·laboradors més pròxims. En l'article *Els futurs objectius* explicava el mètode de treball, els recursos disponibles i les pretensions finals que afectaven totes les comunitats diocesanes. D'entrada, vaig quedar sorprès i us dono les gràcies per l'alta participació en l'elaboració del treball que ara hem presentat.

El **Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024)** es va donar a conèixer el passat 7 d'octubre als representants de parròquies i sectors pastorals en una emotiva celebració a la catedral amb motiu de l'inici de curs i de la tradicional festa de l'Enviament per al servei pastoral. Es va distribuir el fullet que

s'ha fet arribar a tots els interessats per al seu estudi i aplicació.

Volem unes comunitats que viuen i segueixen l'estil de Jesucrist, que celebren la vida i la fe amb alegria i amb autenticitat, revisant les actuals estructures diocesanes.

Volem unes comunitats evangelitzadores, que acullen tothom i anuncien en qualsevol circumstància la presència de Déu en aquesta societat complexa, plural i a la qual desitgen servir.

Volem unes comunitats en procés constant de formació en la saviesa del Senyor, que inclou el creixement personal de la fe i l'atenció als qui més sofreixen.

Desitgem unes comunitats amb una àmplia responsabilitat i compromís d'un gran nombre de laics. Per descomptat, comptem amb el bon fer de sacerdots i religiosos.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Missa per celebrar la Festa de Sant Francesc d'Assís

Tot i la pandèmia, l'Agrupació Llerendenc de Pessebristes celebrà el matí del diumenge 4 d'octubre la festa del patró de l'entitat, sant Francesc d'Assís. Ho va fer compartint amb els franciscans de Lleida, «els frarets», l'Eucaristia celebrada a les 12 del migdia en el santuari de Sant Antoni de Pàdua, en honor del seu patró i fundador.

A la celebració hi va assistir una bona part de la junta directiva de l'entitat amb el seu president, Jordi Curcó,

al capdavant, que al finalitzar l'Eucaristia va significar la festa del patró dels pessebristes alhora que va agrair l'acollida de la comunitat franciscana: «Gràcies, frarets per haver-nos deixat compartir la vostra Eucaristia, desitjant que per al proper Nadal, tot i la Covid, puguem fer i col·locar els nostres pessebres com sempre fem, com a manifestació artística i expressió del misteri del Naixement de Jesús. Que Sant Francesc ens hi ajudi!»

CERCA DE VOSOTROS

Un plan diocesano para cuatro años

Queridos diocesanos:

Una de las características de nuestro mundo actual es la programación ordenada de actividades, de objetivos y de proyectos. Se suele hacer en todas las empresas y también en las agrupaciones humanas culturales o recreativas. Se intenta que la producción mejore cada día o que las ideas calen en el mayor número de socios o participantes. Parece que si no se cuenta con un diseño puede conducir al colectivo al caos o a la paralización del mensaje o del producto.

También las comunidades de cristianos utilizamos este medio de acción. Aunque sabemos que la parte esencial del plan o de la programación nos viene dada. Es el mismo que ha utilizado la Iglesia con el correr de los siglos y no está sujeto a las modas de cada momento. Nuestro plan está centrado en la persona de Jesucristo y tiene como objeto dar a conocer al mundo entero su mensaje y su obra. Llamamos a esto evangelización; se sustenta y se desarrolla gracias a la asistencia del Espíritu Santo. No modificamos el contenido pero tratamos de hacerlo más accesible con el lenguaje o con los medios que cada época nos proporciona.

En nuestra diócesis hace años que trabajamos de este modo. Los católicos ya conocen los distintos planes diocesanos, las asambleas, las celebraciones del envío o de otras a las que son invitados. En todo ello abunda la colaboración de muchos creyentes que intentan mejorar su vida personal y la actividad comunitaria. El papa Francisco nos llama constantemente a una conversión personal y pastoral en el sentido de renovar nuestra vida haciendo autocrítica y proyectando un futuro para la Iglesia con mayor empuje evangelizador y siendo la casa donde se acoge al mayor número de «heridos» por las dificultades de la vida corriente; nos pide, como lo hacía san Pablo en su carta a los Filipenses, que tuviéramos en el actuar diario los mismos sentimientos de Jesucristo, sin encerrarnos en los propios intereses y buscando el interés de los demás.

El pasado 9 de febrero ya escribí sobre nuestro plan diocesano para dar información a todos. Había comentado muchas veces su importancia a los colaboradores cercanos. En el artículo *Sobre los futuros objetivos* explicaba el método de trabajo, los recursos disponibles y las pretensiones finales que concernían a todas las comunidades diocesanas. Vaya por delante mi sorpresa y mi agradecimiento por la alta participación en la elaboración del trabajo que ahora hemos presentado.

El **Plan Diocesano de Pastoral (2020-2024)** se dio a conocer el pasado 7 de octubre a los representantes de parroquias y sectores pastorales en una emotiva celebración en la catedral con motivo del inicio de curso y de la tradicional fiesta del envío para el servicio pastoral. Se distribuyó el folleto que se ha hecho llegar a todos los interesados para su estudio y aplicación.

Deseamos unas comunidades que viven y siguen el estilo de Jesucristo; que celebran la vida y la fe con alegría y con autenticidad revisando las actuales estructuras diocesanas.

Deseamos unas comunidades evangelizadoras, que acogen a todos y anuncian en cualquier circunstancia la presencia de Dios en esta sociedad compleja, plural y a la que desean servir.

Deseamos unas comunidades en proceso constante de formación en la sabiduría del Señor que incluye el crecimiento personal de la fe y la atención a los que más sufren.

Deseamos unas comunidades con una amplia responsabilidad y compromiso por parte de gran número de laicos. Por supuesto contamos con el buen hacer de sacerdotes y religiosos.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

«Com Jesucrist, obligats a fugir»

El papa Francesc ha volgut dedicar aquest any a un drama sovint invisible, a aquelles persones que es veuen obligades de deixar el seu barri, la seva ciutat, la seva casa, augmentant un col·lectiu ja gruixut de la pobresa. Una pobresa accentuada per la crisi actual i per les màfies, moltes vegades, que s'aprofiten de la desgràcia per augmentar els seus ingressos.

Qui no coneix directament a una persona en aquesta situació? Una persona que moltes vegades, a sobre del desplaçament forçós, ha de fer front a una situació irregular administrativa, mancant una autorització que li permeti treballar legalment i dignament.

La Jornada d'enguany volia posar rostres a aquestes persones, treure-les de l'anonimat de les xifres i sensibilitzar-nos a tots, també a nosaltres, que fa temps deixem la nostra terra i ens arrelem aquí, a reconèixer en elles a Jesús, obligat a fugir.

Parlar d'integrar, d'integració, d'integrar-nos en temps de Covid, és tot un repte, o millor dit, una oportunitat per traçar camins i intentar fer-ho des de la proposta de Jesús: «Que tots siguin un.»

Aquest camí es traça jugant els nous verbs proposats pel Sant Pare: acostar-nos com a proïmes, llevant les distàncies alimentades pels prejudicis; escoltar; compartir; involucrar i col·laborar.

Jesús, que ha viscut en pròpia persona la fugida, sap enfortir a totes les persones que es veuen

obligades a fugir per salvar les seves vides o per a una vida millor. I en Ell busquem la força per construir junts el camí de la comunitat, en el respecte de les tradicions i sensibilitats culturals, però compartint junts el camí i l'horitzó. I això és el que hem intentat fer a Lleida, adaptant-nos a la situació actual tan marcada per la crisi sanitària.

L'acte principal de la nostra celebració fou la missa celebrada a l'església de Sant Joan, amb representants dels països que des de fa anys comparteixen la fe en les diferents parròquies de la ciutat, sobretot en la parròquia del Carme i Sant Joan. Una missa senzilla, però plena d'emoció, en la qual vam aprofundir en el missatge del papa Francesc i vam encomanar al Senyor, per intercessió de sant Josep i de la nostra Mare celestial a totes les persones que,

com nosaltres, van abandonar la seva terra tot buscant una millora de les seves vides o per a posar-se fora de perill.

Encara que enguany no hi hagi hagut el festival de les cultures com en els anys anteriors, alguns grups de ball dels països presents a Lleida van tenir l'oportunitat de mostrar les seves tradicions a la Plaça Sant Joan, en el marc de les Festes de Sant Miquel, com a mostra d'involucració i col·laboració en la vida social i cultural de Lleida, la nostra ciutat d'acolliment.

Continuarem jugant els nous verbs proposats pel Sant Pare, per a fer d'aquest món el lloc que volem per a viure, guiats en aquest camí pel Mn. Adrià Burca, el responsable de la pastoral de les persones migrades.

Clementina Budau

Queda suspesa la Festa de Tots Sants al cementiri de Lleida

La diòcesi de Lleida i per raons de normativa sobre l'aforament ha suspès aquest any les misses de la Festa de Tots Sants, 1 de novembre, i del Dia dels Difunts, 2 de novembre, que tradicionalment se celebraven al cementiri.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Amb el signe de la multiplicació dels pans (Mt 14,13-21), Jesús vol educar els seus amics d'ahir i d'avui en la lògica de Déu: la lògica del fer-se càrrec de l'altre» (2 d'agost).

@Pontifex: «Mantinguem sempre la mirada fixa en el Rostre resplendent de Déu, que contemplem en Crist transfigurat sobre el mont Tabor: Ell és la llum que il·lumina els esdeveniments de cada dia» (9 d'agost).

@Pontifex: «Els homes i les dones de pregària porten en els seus rostres centelleigs de llum: perquè fins i tot en els dies més foscos el sol mai no deixa d'il·luminar-nos» (9 d'agost).

@Pontifex: «Tots necessitem el Pare que ens allarga la mà. Pregària, invocar-lo, no és una il·lusió; la il·lusió és pensar que en podem prescindir! La pregària és l'ànima de l'esperança» (9 d'agost).

VIDES DE SANTS (IX)

Santa Teresa de Jesús

Teresa de Cepeda i Ahumada (Gotarrendura, Regne de Castella, 28 de març del 1515). És coneguda com a Teresa de Jesús o Teresa d'Àvila. Teresa significa «caçadora». Filla del cavaller Alonso Sánchez de Cepeda i de Beatriz Dávila, segona esposa. Descendent de jueus per part de via paterna. Tenia onze germans. Juntament amb el seu germà Rodrigo jugava a viure dins d'un monestir. Als set anys va fugir de la seva llar per anar a l'Àfrica i aprendre a viure en la fe. Amb dotze anys perdé la mare. De ben petita s'afegionà a la lectura de llibres i sobretot a la de vida de sants, així com també llibres de cavalleries i poesia. L'any 1534 ingressà al convent carmelita de La Encarnación de la ciutat d'Àvila ocultant-ho a la família. Va estar malalta durant quatre anys, temps en què aprofità per a llegir obres místiques i espirituals, l'*Abecedario espiritual*, que se centra en l'anàlisi de la pròpia consciència, la concentració en l'espiritualitat i la contemplació interior, fou la que més la influí. Teresa es guiava intuïtivament per Crist, així ho glossà al *Llibre de la vida* (1567). El pare franciscà descalç Pere d'Alcàntara l'esperonà a canalitzar la seva energia interior, i aviat esdevingué el seu conseller i guia espiritual. Teresa desitjava impulsar la reforma de l'orde del Carmel, per a què tornés a tenir els valors originals: rigor, pobresa i espiritualitat. L'objectiu de l'orde era viure una vida evangèlica i de pregària. Gràcies a la noble Guiomar de Ulloa, Teresa va tenir els diners que necessitava per a aquesta empresa. L'any 1562

va fundar el primer convent reformat a San José d'Àvila. L'extrema austeritat amb la qual es vivia al convent van estar a punt de clausurar-lo, emperò fou protegit per alguns nobles i el bisbe Báñez. Fou l'inici de l'existència de l'orde de les Carmelites Descalces. Teresa redactà unes Constitucions en les quals es glossaven els principis fonamentals de la reforma de l'orde. A Catalunya trobem monestirs de l'orde a Barcelona, Tarragona, Lleida, Vic, Reus i Mataró.

Teresa emmalaltí mentre viatjava de Burgos a Alba de Tormes. Traspassà de tuberculosi a l'edat de 67 anys el 4 d'octubre del 1582. Les seves despulles romanen a l'església del convent de l'Anunciació d'Alba de Tormes. És patrona d'Àvila i dels escriptors catòlics. Fou beatificada el 24 d'abril del 1614 a Roma, per Pau V. En la seva iconografia apareix amb l'hàbit de carmelita, amb un llibre i una ploma, escrivint; també amb un colom que l'inspira; o amb un cor travessat per una fletxa.

La seva festivitat se celebra cada 15 d'octubre. Els pilars del seu pensament místic es basaven en la meditació i l'oració del recolliment, de la calma, i de la unió, on la imaginació i la memòria tenen llibertat, i la transformació de la vida és bàsica per assolir l'experiència completa. La seva prosa mística figura d'entre les més representatives de l'època, tanmateix, editada pòstumament. El 1970 fou nomenada doctora de l'Església, primera dona a obtenir aquest reconeixement.

Josep Maria Corretger Olivart

Dues Filles de la Caritat celebren 70 anys de Vida Consagrada

El Voluntariat Vicencià va celebrar a finals de setembre la seva junta general, on es van marcar els passos a seguir en els seus projectes per tal de fer front a aquest curs marcat per la pandèmia. Així mateix, units a altres membres de la família vicenciana de Lleida, el dia 28 de setembre, el bisbe Salvador va presidir a la parròquia de Sant Salvador

de Pardinyes una missa en honor a sant Vicenç de Paül. Al llarg de la missa, els assistents van demanar al sant: discerniment, solidaritat, compromís i fermesa per poder fer front als reptes que ens esperen. Precisament, durant l'eucaristia, es van commemorar els 70 anys dels vots de sor Asunción i sor Josefina, que formen part de la comunitat de Filles de la Caritat de

Lleida. Les dues religioses encara treballen a la parròquia de Pardinyes, donant aliments.

REFLEXIONS

Sant Francesc ens hi ajudi!

Fa unes setmanes, la celebració dominical coincidí amb la festa de sant Francesc d'Assís. Sant amb una devoció arrelada de sempre i que contemporàniament ha guanyat actualitat amb temes com la pau entre les persones i els pobles, la diversitat de creences, el respecte per la natura i tot el que hi habita, la consideració per la casa comuna... l'amor a tota la Creació, a totes les criatures.

En la celebració de l'eucaristia dominical, que coincidia amb aquesta festa, es reuniren la diversitat de problemàtiques que vivim actualment, en una pregària dels fidels agombolada per la figura, els fets i les paraules del sant d'Assís. Deia així: «Senyor Jesús! Tu que coneixes el nostre cor i el nostre esperit, saps llegir com ningú els nostres sentiments i estats d'ànim, que estan passant dies de tristesa i desolació, de boires i desànims de tota mena. No sabem trobar els camins de l'entesa política i social; i a les preocupacions pels episodis de la pandèmia, encara no ben resoltos, amb tot el reguitzell d'inquietuds familiars, escolars i universitàries, laborals, econòmiques i sanitàries, hi hem d'afegir aquest clima d'inquietud i desavinences històriques, de violència interna i externa als carrers i fòrums polítics, de justícies reclamades.»

Una contextualització que, en to de petició, acabava fent recurs a una de les pregàries del sant: «Per això, coincidint avui amb la festivitat de sant Francesc, volem recordar i assumir alguns dels desitjos que ell portava en el seu esperit: «Fes-nos, Senyor, instruments de la teva pau. Que on hi hagi odi, hi posem amor; on hi hagi ofenses, hi posem perdó; on hi hagi discòrdia, hi posem la veritat; on hi hagi desesperació, hi posem esperança; on hi hagi tristesa, hi posem joia». Formulada la petició, el lector invocà: «Preguem el Senyor», a la qual correspongué la comunitat aplegada entorn l'altar dient a una veu: «Us ho demanem, Senyor!». «Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi. Poseu en pràctica allò que de mi heu après i rebut, vist i sentit. I el Déu de la pau serà amb vosaltres» (Fl 4,8-9). Que sant Francesc ens hi ajudi!

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 4,32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sants Llucià i Marcià, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / Sl 127 / Lc 13,18-21]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudiós, bisbe.

28. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador) de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silví, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dijous [Ef 6,10-20 / Sl 143 / Lc 13,31-35]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); santa

Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Divendres [Fl 1,1-11 / Sl 110 / Lc 14,1-6]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dissabte [Fl 1,18b-26 / Sl 41 / Lc 14,1.7-11]. Sant Alfons (Alonso) Ro-

dríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; santa Lucil·la, vg. i mr.

NOVEMBRE

1. □ Diumenge vinent, Tots Sants (lit. hores: de la Solemnitat). [Ap 7, 2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a].

Diumenge XXX de durant l'any (A)

COMENTARI

No maltractis els immigrants, les viudes, els orfes...

Probablement hi ha molts cristians preocupats per complir tots els preceptes; sens dubte no arriben a fer com els fariseus que parlaven de 613 regles o disposicions però es plantegen la fidelitat a tot un munt de normes. Jesús a l'evangeli simplifica enormement tots els manaments. A la pregunta sobre *quin és el manament més gran de la Llei*, Jesús contesta: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix*. Per tant, el manament més important és doble: amor a Déu i amor als germans. Tan clar com això. Hauríem d'aprofundir en aquestes paraules de Jesús i no complicar-nos tant la vida buscant preceptes i més preceptes. Ara bé, aquest amor s'ha de concretar en uns fets determinats. No és un voluntarisme o un nominalisme, no són només paraules. Per això la primera lectura diu: *No maltractis ni oprimeixis els immigrants. No maltractis cap viuda ni cap orfe. Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com penyora el mantell d'algú, torna-li abans no es pongui el sol*. L'atenció es troba centrada totalment en els altres, en els seus drets no en els meus; i aquests altres són, sobretot, immigrants, pobres, orfes, viudes; és a dir gent molt vulnerable (com diem avui dia). I estimar aquestes persones no és còmode, no és fàcil però és l'únic camí perquè el nostre amor sigui real i autèntic. I així hem d'entendre les paraules de Jesús. Déu diu també en aquesta lectura (per dues vegades): *Si ell [el pobre, l'immigrant, l'orfe, la viuda] aixeca a mi el seu clam, jo l'escollaré perquè soc compassiu*. Déu estima els pobres; l'amor a Déu ens porta a estimar els més necessitats. Dels cristians de Tessalònica pot dir Pau: *Heu imitat el nostre exemple i el del Senyor; heu estat un model per a tots els cristians de Macedònia i d'Acaia*. Tant de bo poguessin dir de tots els cristians que som un model d'amor als pobres i als immigrants.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: Si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escollaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills. Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-li hi abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escollaria, perquè soc compassiu.»

► Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, / vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, / clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / «Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit.» R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acaia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i a Acaia, pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts i que ens salvarà de la pena en el judici que ha de venir.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els fariseus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes venen d'aquests dos.»

► Lectura del libro del Éxodo (Éx 22,20-26)

Esto dice el Señor: «No maltratarás ni oprimirás al emigrante, pues emigrantes fuisteis vosotros en la tierra de Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos. Si los explotas y gritan a mí, yo escucharé su clamor, se encenderá mi ira y os mataré a espada; vuestras mujeres quedarán viudas y vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a alguien de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo.»

► Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza. / Y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu ungido. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cómo nos comportamos entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la Palabra en medio de una gran tribulación, con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. No sólo ha resonado la palabra del Señor en Macedonia y en Acaya desde vuestra comunidad, sino que además vuestra fe en Dios se ha difundido por doquier, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos os convertisteis a Dios, abandonando los ídolos, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que nos libra del castigo futuro.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, se reunieron en un lugar y uno de ellos, un doctor de la ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la Ley?». Él le dijo: «Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente». Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». En estos dos mandamientos se sostienen toda la Ley y los Profetas».